

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6522

гр. София, 03.09.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в закрито заседание на 03.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

като разгледа дело номер **8710** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно процесуалния кодекс (АПК) и е образувано по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], ул. „Б. Р. № 10, ет. 3, офис 5, чрез адв. Б. Ф. срещу Заповед № РА-20-40 от 04.08.2021 г. на Главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 195, ал. 5 от ЗУТ е наредено на ТП „Държавно горско стопанство С.“, ЕИК: 2016275060306 да премахне строеж: „Прозирна ограда с дължина 2222 л.м.“, в качеството му на носител на права за управление на имоти с идентификатори по КККР 68134.2097.392, 68134.2097.466, 68134.2097.464 и 68134.2097.532, находящи се в Природен парк „В.“, район „В.“ – СО, в които попада същия, като неподходящ по местонахождение и разположение.

В сезиращата съда жалба на [фирма] е обективизирано особено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед и същото е мотивирано с твърдения, че предварителното изпълнение би довело до нанасянето на трудно поправими вреди за дружеството жалбоподател. Посочено е, че предварителното изпълнение на заповедта би засегнало интерес, който по значимост е не само равен, но и значително по-голям от интереса охраняван с допуснатото по закон предварително изпълнение.

Срещу така цитираната заповед е подадена и жалба от страна на ТП „Държавно горско стопанство С.“, ЕИК: 2016275060306, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 4.

Към жалбите е приложена административната преписка и е изразено становище от процесуалния представител на ответника за неоснователност на жалбата на ТП „Държавно горско стопанство С.“ и за недопустимост на тази подадена от [фирма], поради наличието на хипотезата на чл. 159, т. 4 от АПК.

Административен съд София - град, като съобрази доводите в искането и

представените с него доказателства, намира същото за недопустимо по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 217, ал. 1 от ЗУТ въвежда общо правило, че жалбите и протестите срещу изчерпателно изброените административни актове не спират тяхното изпълнение. В т. 9, сред изброените актове, са и заповедите по чл. 195 и чл. 196 от ЗУТ. В чл. 217, ал. 2 от ЗУТ е регламентирана възможността съдът да спре изпълнението на административните актове по чл. 217, ал. 1, с изключение на тези по т. 2 от ЗУТ, без да са визирани условията за това. С оглед на това, по силата на препращащата разпоредба на чл. 213, ал. 1 от ЗУТ следва да намери приложение общата норма на чл. 166, ал. 4, вр., ал. 2 от АПК, която предоставя на оспорващия правна възможност да поиска от съда спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на определен закон, ако то би могло да му причини значителна или труднопоправима вреда.

В конкретният случай, дружеството молител не е адресат на заповедта за премахване на строежа. Видно от разпоредителната ѝ част същото не фигурира, като лице изброено да извърши конкретното действие по премахване на строежа. По делото липсват доказателства, че е носител на вещно право върху строежа – „Прозирна ограда с дължина 2222 л.м.“, чието премахване е разпоредено. При това положение, настоящият съдебен състав намира, че спрямо него не е налице пряк и личен правен интерес от спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, доколкото същото не рефлектира по никакъв начин в неговата правна сфера. Наличието на владелчески или ползвателски права върху обекта, не променят този извод на съда. Евентуалното наличие на такива права обуславя съществуването на гражданско правни отношения между адресатите на заповедта и молителите по искането за спиране, като възникналите въпроси във връзка с тези отношения може да се разрешат по гражданско правен ред, не и в настоящото административно производство.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение е подадено от лице, което не е носител на вещно право върху обекта, чието премахване е разпоредено и не е адресат на процесната заповед, обуславя извод за недопустимост на искането за спиране на предварителното изпълнение

Предвид изложените съображения, Административен съд-София град,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], ул. „Б. Р. № 10, ет. 3, офис 5, чрез адв. Б. Ф. за спиране на изпълнението на Заповед № РА-20-40 от 04.08.2021 г. на Главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 195, ал. 5 от ЗУТ е наредено на ТП „Държавно горско стопанство С.“, ЕИК: 2016275060306 да премахне строеж: „Прозирна ограда с дължина 2222 л.м.“, в качеството му на носител на права за управление на имоти с идентификатори по КККР 68134.2097.392, 68134.2097.466, 68134.2097.464 и 68134.2097.532, находящи се в Природен парк „В.“, район „В.“ – СО, в които попада същия, като неподходящ по местонахождение и разположение.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред ВАС на РБ в 7-дневен срок от съобщението за постановяването му до жалбоподателя и административния орган.

СЪДИЯ:

